

ကောင်းထွန်းစာပေ

မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏
နောက်ဆုံး စာရေးနှင့်
နောက်ဆုံး စကား
မြမ္မရွှေစေ (ကျမ်းမင်း)

ဘာသာတရားအတွက် အုတ်တစ်ချပ်

မိမိတို့ နိုင်ငံသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာထွန်းကားသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။ ။ ဘာသာ တရားဟူသည် လူမျိုးတိုင်းပေါ်၌ ထိန်းကွပ်ပေးသော ယဉ်ကျေးမှုဆိုလျှင် မမှား။ ဘာသာတရား တိုင်း...ဘာသာတရားတိုင်း သူ့အနှစ်သာရနှင့်သူ ပြည့်ဝနေကြစမြဲ...။

သည် ကနေ့ကာလကား မိမိတို့ နိုင်ငံတစ်လွှား ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတို့ စည်ပင်ထွန်းကားဝေစည် နေသော ကာလဖြစ်လေရာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်၌ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပွဲလမ်းသဘင်တွေ ကျင်းပနေ ကြသည်။ ။ ရဟန်းသံဃာတော်များ ၏ တရားပွဲများမှာ လည်း ခြိမ့်ခြိမ့်သဲ။ ထို့ပြင် တစ်ဝဘာသာရေး စာပေတွေမှာ လည်း အားကောင်းမောင်းသန်ဖြစ်နေကြ၏။ ဘာသာရေးကလောင်ရှင်တွေမှာ လည်း အပြိုင်းအရိုင်း။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကျမ်းစာများ ၊ သမိုင်းမှတ်တမ်းများ ၊ ဆောင်းပါးများ ၊ ဝတ္ထုများ ၊ ထေရု ပွတ္တိများ ။

လုံးချင်းအပါအဝင် စာစောင်၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာသည် နှင့်အမျှ ဘာသာရေးကလောင်ရှင်များ လည်း အလျှိုအလျှိုပေါ်ထွက်လာကြသည်။ ။ ထိုကလောင်ရှင် များ ထဲ၌ ဤစာအုပ်၏ လက်ရာရှင် အမျိုးသမီးစာရေးဆရာမ မြမဇူဝေ(ကျုံးမငေး)လည်း

အပါ အဝင် ဖြစ်သည်။ ။ သူမ၏ ဘုရားဆောင်းပါး၊ ဘာသာရေးဆောင်း
ပါး၊ ဘာသာရေးဝတ္ထုလက်ရာ တွေကို စဉ်ဆက်မပြတ်ဆိုသလို စာနယ်
ဇင်းများ ၌ တွေ့နေရသည်။ ။ သူမသည် စာရေးအားကောင်း သော စာ
ရေးဆရာမတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သတိထားမိတာလည်း ကြာပါပြီ။ ခု
တော့...သူမ အားထုတ် ဖန်တီးခဲ့လေသော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ
စာမူများ စွာအနက်မှ အချို့ကို စုစည်းကာ စာအုပ်တစ်အုပ် အဖြစ် ထုတ်
ဝေလိုက်ချေပြီ။

သည် အတွက် "မင်္ဂလာပါ...ကြိုဆိုပါသည်" ဟု ခွန်းဆက်ရပါသည်။ ။

သည် စာအုပ်ကလေး ထုတ်ဝေမည်ဆိုတော့ သူမက မိမိအားတခုတ်
တရပင် "အမှာ စာ" တောင်းခံလာ ခဲ့သည်။ ။ မိမိလည်း သူမလျှောက်လှ
မ်းလျက်ရှိသော ဓမ္မလမ်းကြောင်းအတိုင်း လျှောက်လှမ်းနေသူမို့ လိုလို
လားလားပင် လက်ခံခဲ့ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်၌ စာမူအပုဒ်ရေပေါင်း (၁၂)ပုဒ်တိတိ ပါဝင်ပါသည်။ ။ ဓမ္မ
သာလာ မဂ္ဂဇင်း၊ အနန္တ ဂုဏ်ရည်မဂ္ဂဇင်း၊ ကိုးနင်းမဂ္ဂဇင်း၊
ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂဇင်း၊ လပြည့်ဝန်း မဂ္ဂဇင်း၊ နိုင်ငံဂုဏ်ရည် မဂ္ဂဇင်း၊
လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း၊ ပိတောက်နွယ် မဂ္ဂဇင်းနှင့် နွယ်သာကီ မဂ္ဂ
ဇင်းတို့ ၌ ပုံနှိပ်ဖော်ပြပြီး ခဲ့သည့် စာမူများ ဖြစ်ကြသည်။ ။
ပုံနှိပ်ဖော်ပြခဲ့ပြီးသည့် စာမူမဖားဖြစ်သည့်အတွက် အယ်ဒီတာစားပွဲ ကို
ဖြတ်သန်းလွန်မြောက်ခဲ့လေရာ သူ့အတိုင်းအတာနှင့်သူတော့ အရည်အ
သွေးရှိသည့် စာစုများ ပဲ ဖြစ်ချေ၏။

သူရေးသားခဲ့သည့် စာစု (၁၂)ပုဒ်စလုံးပင် ဓမ္မပဒ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊
ငါးရာငါးဆယ်နိပါတ် တော် အစရှိသည့် ကျမ်းကြီးကျမ်းငယ်များကို
အခြေပြုကာ စာဖတ်ပရိသတ်စွဲငြိစေမည့် ဇာတ်လမ်း အချိတ်အဆက်ပြု

၍ ရသမြောက်အောင် ကြိုးစားမွမ်းထုံထားသည်။ ။ တစ်ပုဒ်ချင်းစီမှာ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်အိမ်ရှိသည်။ ။ ဇာတ်လမ်းကို ကြွေတက်လာစေမည့် ဇာတ်ဆောင်တွေရှိသည်။ ။ ပြီးတော့ နောက်ခံကားချပ်တွေ ရှိသည်။ ။ ပြီးတော့မှ စာရေးသူပြောချင်သည့် ဓမ္မဒဿနများ ...။

"ရသတဏှာ စိတ်ရယ်ကြောင့်"တွင် ရဟန်းမဝတ်ရလျှင် သေရပါမည်ဆိုသူ၊ တကယ့် တကယ်ကျတော့ ရသတဏှာကြောင့် လူဝတ်လဲတော့မည့် ရုပ်ပုံလွှာအား သင်ခန်းစာယူဖွယ် တွေ့ရသည်။ ။ "မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ တရားကိုခိုးရန် လာခဲ့သူ"တွင် ဘုရားရှင်နှင့်ဆုံတွေ့လိုက်ရသည့် အတွက် ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ပရိပိုင်တစ်ဦး၏ ပုံရိပ်၊ "သံသရာခရီးသွားနှစ်ဦး၏ ရန်ငြိုး"တွင် သံသရာဘဝတစ်ကွေ့၌ ဘဝဟူသောခရီးလမ်းကို သွားနေကြသည့် သူသူငါငါ လူတကာများ အဖို့ မေတ္တာ၊ စေတနာတရားများ ဖြင့် ဖေးမကူညီ ရိုင်းပင်းသွားကြဖို့ ၊ "ချမ်းသာအပူကိုမှတောင်းဆုပြု အရယူခဲ့ကြသူများ"တွင် ဥပုသ်စောင့်သူတို့ ၏ ကွဲပြားသော ရည်ရွယ်ချက်များ အပေါ်တွင် မူတည် လျက် ဒါန၊ သီလ၊ ကုသိုလ်၊ ဘာဝနာတို့ ကို အားထုတ်သင့်ပုံ၊ "ပယ်သုံးပါးနှင့် ပြည့်သုံးပါး"တွင် ပယ်ရမည့်တရားသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံရမည့် တရားသုံးပါးကိုသာ အလေးထားသင့်ကြပုံ၊ "ဘုရား လောင်းကဏ္ဍာရသေ့နှင့် တောင်းဆုခြောက်သွယ်"တွင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းနည်းလမ်းကောင်းများ "အတည်ပြုအပ်သည့် ဝါဒလေးရပ်နှင့်သဘောလေးမျိုး"တွင် ကောင်းသောအကျင့်အကြံကြောင့် အရဟတ္တမဂ်သို့ ဆိုက်နိုင်ပုံ၊ "အလှူစစ်၍ လူသစ်ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော်"တွင် စေတနာ၏ အရင်းအမြစ်စိတ် နှင့် ဖြူစင်သောသဒ္ဓါတရားစိတ်၏ အကျိုး၊ "မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ အနွယ်"တွင် မမေ့မလျော့ခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်နှင့် နီးစပ်ပုံ၊ "ငြိမ်းခဲ့လေသော ဒီမီးလျှံ"တွင် ရဟန္တာမဖြစ်သွားသော ထေရီကာထေရီမ "ဥပေက္ခာ၏ နောက်ဆုံးတရား"တွင် တရားဟောရာ

၌ သူတကာထက်ထူးချွတ်သော ဓမ္မဒိန္နာ၊ "မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ နောက်ဆုံးတရားနှင့် နောက်ဆုံးတရားစကား"ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ခါနီး နောက်ဆုံးရောက်လာသော သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်...အစရှိသော ဘဝ၊ ရသ၊ ဓမ္မဒဿနများကိုဘာသာ သာသနာပေါ် ချစ်သောစိတ်ဖြင့် ကလောင်စွမ်းပြထားသည် ဟု ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။ ။

ဘာသာရေးစာပေရေးသားပြီးဆိုလျှင် ဘာသာတရားနှင့်ပတ်သက်၍ လေ့လာဆည်းပူးအား ထုတ်ဖို့ ၊ တီးမိခေါက်မိရှိဖို့ လိုမှာ သေချာသည်။ ။
ပြီးတော့ သိထားနားလည်သည့်အပေါ် အခြေပြု၍ တတ်သိသည့်အတိုင်းအတာထက် လွန်ကဲချမပြဖို့ လိုပေလိမ့်မည်။

ဆရာမ-မြမဇ္ဇူဝေ(ကျုံးမငေး)ကား သူလေ့လာဆည်းပူးထားသော၊ သူတွေ့ကြုံအားထုတ် ထားသော တရားဓမ္မတို့ ကို အခြေခံ၍ ဘာသာရေးစာပေဖတ် ပရိသတ်အပေါ်သို့ ဘာသာရေး ဝတ္ထုတိုအချို့ကို ခင်းကျင်းလိုက်ပေပြီ၊ သူခင်းကျင်းမှုအပေါ် ရှုကြည့်ခံစားရင်း သူပြောလိုသည့် ဓမ္မအနှစ်သာရတစ်ခုခုကို ရနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ။ သည်လိုမျိုးရရှိသွားကြမည်ဆိုလျှင်ဖြင့် မြမဇ္ဇူဝေ(ကျုံးမငေး)ဆိုသည့် စာရေးဆရာမအား သဲတစ်ပွင့်ထက်သာလွန်သည့် အုတ်တစ်ချပ်အဖြစ် အမုကွန်းတင်ရမည်သာ ဖြစ်ပါကြောင်း...။

လေးစားစွာဖြင့်

နန္ဒာမိုးကြယ်

(၁၄.၇.၂၀၁၂)

အတည်ပြုအပ်သည့် ဝါဒလေးရပ်နှင့် သဘောလေးမျိုး

အသက်ငယ်ငယ်နှင့် လောကီစည်းစိမ်တို့ နှင့် အနှောင်အဖွဲ့ဟူသမျှ ကိုဖြတ်၍ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော ဉာဏ်ပညာကိုရအောင် ရဟန်းပြုသွားသည့် "ရှင်ရဋ္ဌပါလ"၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်မှုများ သည် လေးစားဖွယ်၊ အတုယူဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ။ လူ့ဘဝမှာ အလွန်ကြွယ်ဝချမ်းသာပြီး ပြည့်စုံမှုများ ဝန်းရံပြီး သူဌေးသားအဖြစ် တင့်တယ်စွာ နေနိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း ဤပြည့်စုံမှုများကို ကျောခိုင်းပြီး ရဟန်းပြုခဲ့တဲ့ သူ့ဘဝ၊ သူ့လုပ်ရပ်ကို လူ့ဘောင်လောက အလယ်မှာ သာမက ဘာသာသာသနာနယ် မှာ ပါ ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းနှင့် ကျော်ကြားခဲ့သူ၊ အချိုးအမွှမ်းခံခဲ့ရသူ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ။

တိုင်းနိုင်ငံအဝန်း ကောင်းသတင်း ကျော်စောမှုကြောင့် မင်းနားသို့ပင် ပေါက်ခဲ့ရပါပြီ။ သို့ပါ၍ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်သူ "ကောရဗျ"အဖို့ ဒီကောင်းသတင်းကို ကိုယ်တိုင်ပင်သိချင်သော စိတ် များ ဖြစ်လာရ၍ ကိုယ်တော်တိုင်ပဲ "အရှင်ရဋ္ဌပါလ"အမည်ရသော ရဟန်းထံသို့ သွားရောက်ခဲ့ရပါ သည်။ ။

မင်းကြီးနှင့် အရှင်ရဋ္ဌပါလတို့ တွေ့ကြတယ်ဆိုလျှင်ပဲ မင်းကြီးပဲ စတင်နှုတ်ခွန်းဆက် အရို အသေပြုပါသည်။ ။

"အရှင်ရဋ္ဌပါလအရှင်သည် လူ့ဘဝ၊ လူ့အဝန်းအဝိုင်းတွေအဘက်ဘ

ကံက ပြည့်စုံမှုများကို ကောင်းမွန်စွာ ခံစားနိုင်ပြီး၊ အရွယ်အဆင်း ခြွေရံသင်းပင်းတို့ ကလည်း မြောက်မြားလှစွာ ရှိနေကြပါလျက်အဘယ်ကြောင့်များ ဤခံစားမှုများကို မျက်ကွယ်ပြုပြီး ရဟန်းပြုခဲ့ရပါသလဲ၊ ကျွန်ုပ်အဖို့ လွန်စွာမှ ပင် အံ့ဩရပါတယ်အရှင်"ဟု မင်းကြီးက နှုတ်ဆက်စကားနဲ့ သွေးတိုးစမ်း မေးမြန်းလိုက်ပါ တယ်။ အရှင်ရဋ္ဌပါလရဟန်းကတော့ မည်သို့သော စကားမျှ ခွန်းတုံ့မပြန်ဘဲ ဆိတ်ဆိတ် နေခဲ့ပါ တယ်။

ဒါကြောင့် မင်းကြီးကပဲ...

"အရှင်၊ လူ့ဘောင်ကိုကျောခိုင်းပြီး ရဟန်းအဖြစ်ပြုသွားသူများကိုကြည့်လျှင် သူတို့ တစ်တွေ တွေ့ကြုံခံစားနေရသော ဘဝ၏ ဆုံးရှုံးပျက်စီးခြင်းလေးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုနိုင်ကြ၍ သာ ရဟန်း ပြုခဲ့ကြသူတွေ ဖြစ်ကြတယ်လို့ ကျွန်ုပ်သိထားဖူးပါတယ်အရှင်၊ သိစိမ့်သောငှာ ရှင်းပြခွင့်ပြုပါ။

ပထမအမျိုးက တချို့သော လူတွေဟာ အိုမင်းမစွမ်းလာသော အရွယ်ကို ရောက်လာသည့် အခါ ငါဟာ အိုမင်း လာပြီပဲ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ဖြစ်စေမည့် ဥစ္စာတို့ ကို ရှာဖွေနိုင်တော့မည် မဟုတ်မည့်အတူ ရဟန်းပြု၍ ရဟန်းတရားအားထုတ်နေမှ သင့်ချေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ရဟန်းပြုခဲ့ ခြင်းဖြစ်ပါသည် ။

ဒုတိယအမျိုးက လူ့ဘဝ လူ့လောကမှာ နေရသော်လည်း အနာရောဂါထူပြောခြင်းများကို ခံစားနေရ၍ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေခြင်းမပြုနိုင်မည့် နောက် လူ့ဘဝ လူအဖြစ်နေရခြင်းကို စိတ်ကုန်ခန်း ပြီး အဝတ်နေမှ သာ ငါ၏ ဝေဒနာ သက်သာပေမည်ဟု အတွေးပေါက်ပြီး အနာရောဂါဘေးကင်းဝေး ရန် ရဟန်းပြုခဲ့ပါတယ်။

တတိယအမျိုးက မိမိရှာဖွေနိုင်သောအချိန်မှာ ကြိုးစားရှာဖွေထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာများ သည် အကြောင်းအားလျော်စွာ ယုတ်လျော့ပျက်စီးဆုံးရှုံးသွားခြင်းများ နဲ့ ကြုံတွေ့လိုက်ရပြီး ပြန်လည်ရှာဖွေပါကလည်း ရနိုင်မရနိုင် မသေချာတော့တာကြောင့် လူ့ဘဝ၏ ဆိုးညစ်မှုကို ကြောက်ရွံ့ပြီး အပူငြိမ်းရာအရပ် ဖြစ်နိုင်မည့်နေရာနှင့် ဘဝသည် ရဟန်းတို့ နေရာသာဖြစ်နိုင်မည်ဟု အတွေးပေါက် ပြီး ရဟန်းပြုကြပါတယ်။

နောက်ဆုံး စတုတ္ထမျိုးကတော့ မိမိ၏ မိသားစု ဆွေမျိုးညတကာများ နဲ့ သေကျေပျက်စီးခြင်း၊ ကွဲကွာကွေ့ကွင်းခြင်းများ နှင့် ကြုံတွေ့ရပြီး မှီခိုအားထားရာမဲ့သော ဘဝမျိုးကြုံတွေ့ရသော် မှီခိုအား ထားရာမဲ့ချေမည်ဟု အတွေးပေါက်ကြောက်ရွံ့ပြီး ရဟန်းပြုသွားခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အရှင်အနေဖြင့် ဤသဘောလေးမျိုးတို့ မှ အဘယ်သို့သော အကြောင်းနှင့် ထိတွေ့ခံစားရ၍ ရဟန်းပြုခြင်းဖြစ်ပါသလဲ "

ထိုအခါ အရှင်ရဋ္ဌပါလက...

"မင်းကြီး၊ သင်ဆိုခဲ့ပြီးသော လေးမျိုးသော အကြောင်းတို့ နှင့် မည်သို့မှ ပတ်သက်ခြင်း မရှိပါ"ဟူ၍ ဖြေကြားပြီး မိမိ၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟောကြားဆုံးမခဲ့သော လူတို့ ကြုံတွေ့ရတတ်သည့် "ဓမ္မုဒ္ဓေသ"တရားလေးပါးကို နာကြားခဲ့ရ၍ ရဟန်းပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားပြီး မိမိကြားနာခဲ့ရ၍ ရဟန်းပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားပြီး မိမိကြားနာခဲ့ရပြီး ဖြစ်သော "ဓမ္မုဒ္ဓေသ"လေးပါးကို မင်းကြီးနှင့်တကွ အများ ပြည်သူများ သိစိမ့်သောငှာ ရှင်းပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။

"မင်းကြီး...ဤလောကတွင် အသက်ထင်ရှားရှိကြကုန်သော လူတို့

သည် အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းများ ရှိသကဲ့သို့ တရွေ့ရွေ့သွား နေကြရ ကုန်၏။ လောကတွင် မသေဘဲ၊ မနာဘဲ အသက်နှင့် ခန္ဓာမြဲနေကြသော သူဟူ၍ မရှိကြပေ။ ထိုတရားများ သည် ငြင်းဆန်ရှောင်လွှဲ၍ မရသော မှန်သော သဘောများ ပင် ဖြစ်ပေတယ်။ ဒါ့ကြောင့်သတ္တဝါဟူသမျှ လို က်နာကြရမယ့် ဓမ္မုဒ္ဒေသ တစ်မျိုးပဲပေါ့။

သတ္တဝါတွေသည် စောင့်ရှောက်ခံရခြင်း ကင်းမဲ့ကြရမယ့်သူတွေလည်း ဖြစ်ကြပြန်သည်။ ။ ဘေးရန်ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်မည့်သူ မရှိနိုင်ဟု ဆိုပါတယ်။ ကံတရား၏ စီမံမှုများကြောင့် အကာကွယ်ကင်းမှီခိုနိုင်မှုကင်းတဲ့ သူတွေရယ်လို့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ မုချမသွေခံစားကြရမှာ ဖြစ်လို့ ဤသဘောသည် လည်း မှန်သောသဘောတစ်ခု ဖြစ်တဲ့ အတွက် လိုက်နာကြဖို့ သာရှိတဲ့ ဓမ္မုဒ္ဒေသ တစ်မျိုးပေပဲ။

လူတို့ ၏ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဥစ္စာဟူသမျှတို့ သည် ကိုယ့်ဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်ပစ္စည်းများ ရယ်လို့ မှတ်ယူ၍ မရပေဘူး။ မိမိသေလွန်လျှင် အထိုထိုသော ဥစ္စာပစ္စည်းဟူသမျှကို စွန့်ကြဲရသူများ သာ ဖြစ်ပေတယ်။ ဤသဘောတွေသည် လည်း မှန်သောသဘောတွေမို့ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာများ သည် ကိုယ်နဲ့ မလွဲမသွေ ကင်းမဲ့ချေမည်ဟူသော အသိကို အလေးထားကြရမှာ ဖြစ်လို့ မှန်သော ဓမ္မုဒ္ဒေသ တစ်မျိုးပေပဲပေါ့။

သူငါခပ်သိမ်းတို့ မှာ အရိပ်ပမာ အတူရှိနေတတ်တာက ‘တဏှာ’ပဲပေါ့။ ဒီတဏှာကြောင့် အလိုဆန္ဒဟူသမျှ ဘယ်တော့မှ မပြည့်နိုင်ကြဘူး။ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်နိုင်မှုလည်း မရှိကြလို့ တဏှာရဲ့ တောင့်တမှုကို ဖြည့်ဆည်းရင်း ဖြည့်ဆည်းရင်းနဲ့ တဏှာကျွန်တွေဖြစ်မှန်းမသိဖြစ်နေခဲ့ကြရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ပဲ အလိုမပြည့်မီ သေခြင်းတရားနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရခြင်းသည် လူ့ဘဝအတွက် အချည်းနှီးသာဖြစ် ပြီး ဘဝချုပ်ခဲ့ကြရတာဟာ လူတို့ သ

တိပြုအလေးထားရမယ့် ဓမ္မဒွေသတစ်မျိုးဖြစ်လို့ အမြဲမပြတ် ဆင်ခြင် အပ်ပါတယ်"

အရှင်ရဋ္ဌပါလ ရဟန်းသည် မိမိအနေဖြင့် ကောရဗျမင်းကြီးလျှောက် ထားသည့် ဆုံးရှုံးပျက်စီး ခြင်းလေးမျိုးကြောင့် ရဟန်းပြုခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဘုရားရှင်ဟောကြားဆုံးမခဲ့သော 'ဓမ္မဒွေသ'လေး မျိုးကို နားကြားခဲ့ရ ၍ သာ ရဟန်းပြုနိုင်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။

"မြတ်သောမင်းကြီး သင်ဟာ လွန်ခဲ့သော အနှစ်နှစ်ဆယ်အရွယ်က ရှိခဲ့သော နုပျိုခြင်းနှင့် ခွန်အားများ ၊ အတတ်ပညာများ ပြည့်စုံစွာရှိခဲ့၊ အ သုံးချနိုင်ခဲ့သော်လည်း အရွယ်ကြီးရင့်လာသော ဤအချိန်၌ နုပျိုခြင်းနှင့် အတူရှိခဲ့သော အားအင်အတတ်ပညာများကို ရှိနိုင်ပါ၏ လော၊ အသက် အရွယ်၏ သဘောအရ အသွားအလာခြေလှမ်းများ ပင် မညီမညာ ယိမ်း ယိုင်လာတာကို သင်အသိ ပေပဲ၊ ဒါ့ကြောင့် ဘုရားရှင်က ဆိုပေတာပေါ့။ အိုခြင်း၊ နာခြင်းမှ သည် သေခြင်းဟူသော အကြောင်း တရားများ သည် အမှန်ရှိနေ၏ ဟု ဆိုပေတယ်"

ဒီတစ်ခါ မင်းကြီးက နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာနဲ့ လူတို့ အတည်ပြုအ ပ်တဲ့ မှန်ကန်တည့်မတ် သည့် တရားဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံလိုက်ပါတ ထယ်။ ဒုတိယ ဓမ္မဒွေသနဲ့ ပတ်သက်လို့ လည်း မေးလျှောက်ပြန်ပါတယ်။

"အရှင်၊ ကျွန်ုပ်သည် တိုင်းနိုင်ငံ၏ ဘေးအန္တရာယ်အရေးကို ကာကွ ယ်သောအားဖြင့် ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ တပ်တောင်ဗိုလ်ပါများ စွာကိုလည်းကောင်း၊ အထပ်ထပ်သော အကာအကွယ်များကို လည်း ကောင်း စီမံပြုလုပ်ထားပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းဟာ ကျွန်ုပ်အပါ အဝင် ကျွန်ုပ်မိသားစု၊ တိုင်းသူပြည်သားများ ရဲ့ မိသားစုအစရှိသော သူ တို့ ရဲ့ လုံခြုံမှုကို ပြုစေတာပဲမဟုတ်ပါလော၊ အရှင် ဟောသလို သတ္တဝါ

တွေဟာ စောင့်ရှောက်မယ့်သူ၊ ကာကွယ်မယ့်သူ မရှိကြဟု ဟောသည် မှာ ဘယ်လို နားလည် ရပါမည်နည်း"

"အရှင်မင်းကြီး၊ သင့်မှာ ရောဂါတစ်ခုခုရှိနေပါသလား"

"အရှင်ရဋ္ဌပါလ၊ ကျွန်ုပ်မှာ ရောဂါတစ်ခုတော့ရှိပါတယ်၊ တစ်ခါ တစ်ခါ ဒီရောဂါများ ဖြစ် လာပြီဆိုမှ ဖြင့် အားကိုးရာမဲ့ ခံစားရပါတယ်။ ကျွန်ုပ် အဆွေအမျိုးတွေလည်း ဘာမျှမတတ်နိုင်ကြ ပါဘူး၊ ဝိုင်း၍ သာ ကြည့်နေကြရပါတယ်"

"မင်းကြီး၊ အဲဒီအချိန်မှာ သင့်ရဲ့ အဆွေအမျိုးများကို ငါခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာတွေ သင်တို့ ခွဲဝေယူကြပါလို့ ဆိုလျှင် သင့်ရောဂါသက်သာလာမှာ လား၊ သူတို့ ကရော ခွဲဝေယူလို့ ရကြရဲ့ လား၊ သင့် ရောဂါဟာ သင့်ကိုယ်၌ သာတည်ပြီး သင်သာလျှင် ခံစားရမှာ ပေါ့၊ ဒါ့ကြောင့်ဒီသဘောကို ရည်ညွှန်းတဲ့ ဒုတိယဓမ္မုဒ္ဒေသကို သင်လက်ခံရမှာ ပေါ့"

အရှင်ရဋ္ဌပါလရဟန်းမှ နှစ်ချက်သောဓမ္မုဒ္ဒေသကို လက်ခံနှစ်သက် သွားတဲ့ မင်းကြီးကို ဆက်ပြီး တတိယ ဓမ္မုဒ္ဒေသကို ရှင်းပြပါတယ်။

"မင်းကြီး၊ ယခုအခါမှာ သင်မင်းကြီးဟာ အာရုံငါးပါး၊ ကာမဂုဏ်တရားတွေနဲ့ ပြည့်စုံစွာနေ နိုင်ပါတယ်။ ခုလို ခံစားနေရတဲ့ အတိုင်း နောက်ဘဝမှာ လည်း ခံစားနိုင်အောင်ဆိုပြီး အဲဒီပြည့်စုံမှုတွေ ကို ယူသွားလို့ ရနိုင်ပါသလား၊ သင်သေလွန်ရင် ဤစည်းစိမ်တွေကျန်ခဲ့မှာ ပါပဲ၊ ကျန်ရစ်ကြကုန်သော သူတို့ သာလျှင် စံစားခံစားကြမှာ ပေါ့၊ ဒါလည်း ဆင်းရဲကံအကြောင်းကြောင့် မလွဲမသွေဖြစ်နိုင်သော ကိစ္စတွေပဲပေါ့၊ သင်ပြုတဲ့ ကံ၏ ကောင်းမှုကိုသာ သင်ခံစားရမှာ မဟုတ်ပေဘူးလား"

ကောရဗျမင်းကြီးသည် ဘာမှ ခွန်းတုံ့မပြန်နိုင်အောင် ကျေနပ်နေပြီး

မိမိအဖို့ မိမိပြုသော အကြောင်းအားကိုသာ ခံစားရမှာ ဖြစ်ပြီး ကံတရား ရဲ့ စီမံမှုကို မလွန်ဆန်နိုင်သည် ကိုပါ မှန်စွာ သိမြင် လိုက်၍ တတိယ"ဓမ္မုဒ္ဒေသ"ကိုပါ လက်ခံနိုင်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ ကျန်ရှိနေသော စတုတ္ထဓမ္မုဒ္ဒေသ ကိုလည်း အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်း မိန့်ကြားချီးမြှင့်ပါရန် တောင်းပန်ပါတယ်။

"မြတ်သောမင်းကြီး၊ အရှေ့အရပ်ကလာတဲ့ သင်ယုံကြည်သော သူတစ်ဦးက သင့်ထံရောက် လာပြီး မင်းကြီး၊ အရှေ့အရပ်မှာ ရှိတဲ့ ဥစ္စာရွှေငွေများ နဲ့ ပြည့်စုံသည့် ရွာကြီးတစ်ရွာကို ကျွန်ုပ်တွေ့ခဲ့ပါ သည် ။ ဒီရွာမှာ ဆင်၊ မြင်း၊ ရထားများ ပြင် သိမ်းဆည်းဖွယ်ကောင်းသော မိန်းမပျိုများ လည်း များ စွာ ရှိနေပါတယ်။ သို့ပါ၍ သွားရောက်သိမ်းပိုက်လျှင် လွန်စွာကောင်းပါသည် ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည် ရှိသော် အသင်မင်းကြီး အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း"

"အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော သတင်းစကားဖြစ်၍ သွားရောက်သိမ်းပိုက်မိမှာ ဖြစ်ပါတယ် အရှင်"

ဒီအခါမှာ အရှင်ရဋ္ဌပါလရဟန်းက ပြုံးတော်မူပြီး....

"မင်းကြီး၊ သင့်စကားမှာ ပင် သင်ဝန်ခံခဲ့ပြီကော၊ သင်ဝန်ခံခဲ့သည့်အတိုင်းပဲ လူတွေဟာ ဘယ်သောအခါမှ အလိုမပြည့်ကြပေဘူး၊ တဏှာရဲ့ ကျန်ဖြစ်ရာကိုသာ ရှေးရှုနေတတ်ကြတယ်၊ တဏှာကျွန် မဖြစ်ရေးကို ရုန်းမထွက်နိုင်ကြပေဘူး၊ တကယ်တော့ ဒီကွန်ရက်က ရုန်းထွက်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြရမှာ ဖြစ်တယ်၊ ဒီသဘောကိုဆောင်ပြီး စတုတ္ထဓမ္မုဒ္ဒေသ ရယ်လို့ ဖြစ်လာရတာပဲပေါ့"

ကောရဗျမင်းကြီးလည်း ရှင်ရဋ္ဌပါလ၏ ထူးကဲသောတရားထူးများကို နာကြားပြီး လူတွေ ဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ဓမ္မုဒ္ဒေသ လေးပါးကို လ

က်ကိုင်ပြုပြီး မှန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြံဖို့ လိုကြောင်း သတိသံဝေဂရ ရှိသွားပါတယ်။

အရှင်ရဋ္ဌပါလမထေရ် အနေနဲ့ လည်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ပင် ဖြစ်လင့် ကစား ကြားနာခဲ့ပြီးသော ဓမ္မုဒ္ဓေသ လေးပါးကို အလေးထားပြီး ရဟန်း ပြုနိုင်ခဲ့သူပင် ဖြစ်ပါသည် ။ ကောင်းသော ကျင့်ကြံမှု ကြောင့်လည်း အရ ဟတ္ထမဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရယူသွားနိုင်သော ရဟန်းအဖြစ် ကျော်စောခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည် ။

* * *